

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Φερεγγυότητα ΙΙ
Κατευθυντήριες Γραμμές Προπαρασκευαστικού Σταδίου
ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ (ΜΕ
ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ORSA)

Δεκέμβριος 2013

Περιεχόμενα

1. Γενικά	3
2. Ενότητα I: Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές.....	3
3. Ενότητα II: Προοπτική αξιολόγηση κινδύνων	5
4. Ενότητα III: Ειδικές πτυχές της διενέργειας της προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA).....	7
5. Ενότητα IV: Ιδιαιτερότητες του ομίλου που λαμβάνονται υπόψη στην προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA).....	10

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την προοπτική αξιολόγηση των ιδίων κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)

1. Γενικά

Το παρόν περιέχει τις κατευθυντήριες γραμμές της Τράπεζας της Ελλάδος οι οποίες βασίζονται στις αντίστοιχες της ΕΙΟΠΑ σχετικά με την προοπτική αξιολόγηση των ιδίων κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA). Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να θεωρηθούν ως προπαρασκευαστικό έργο, καθώς υποβοηθούν την προετοιμασία για την εφαρμογή βασικών πτυχών της οδηγίας Φερεγγυότητα II, με γνώμονα τη διασφάλιση της χρηστής διοίκησης των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και της παροχής επαρκούς ενημέρωσης στην Τράπεζα της Ελλάδος, και δεν θα πρέπει να θεωρηθούν ως εξαντλητικές ως προς τις τελικές συνολικές απαιτήσεις της Φερεγγυότητας II.¹

Το διοικητικό συμβούλιο της κάθε ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης είναι κρίσιμο να γνωρίζει όλους τους σημαντικούς κινδύνους στους οποίους είναι εκτεθειμένη η επιχείρηση, ανεξαρτήτως του αν αυτοί αποτυπώνονται στον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας ή αν μπορούν να ποσοτικοποιηθούν. Το διοικητικό συμβούλιο καλείται να αναλάβει ενεργό ρόλο στην προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων, συντονίζοντας τη διεξαγωγή της διαδικασίας και ελέγχοντας τα αποτελέσματα.

2. Ενότητα I: Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές

Κατευθυντήρια γραμμή 1 - Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι όμιλοι διαθέτουν και εφαρμόζουν διαδικασία για την προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων τους και δημιουργούν μια βάση δεδομένων η οποία περιέχει τις κατάλληλες ποιοτικές πληροφορίες που υποστηρίζουν την ανωτέρω αξιολόγηση και επιτρέπουν στην Τράπεζα της Ελλάδος να προβαίνει σε εποπτική εξέταση και αξιολόγηση της εφαρμοζόμενης διαδικασίας αξιολόγησης.

¹ Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στις αντίστοιχες της ΕΙΟΠΑ "Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την προοπτική αξιολόγηση των ιδίων κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)" και δεν αποτελούν νομικά δεσμευτικό κείμενο σύμφωνα με το Ν.Δ.400/1970.

Κατευθυντήρια γραμμή 2 – Εφαρμογή προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβαίνουν σε αξιολόγηση της δυνατότητάς τους να συμμορφώνονται σε συνεχή βάση τόσο ως προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις όσο και ως προς τις απαιτήσεις σχετικά με τις τεχνικές προβλέψεις της οδηγίας Φερεγγυότητα II, αρχής γενομένης εντός του 2015.

Οι συμμετέχουσες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου που ηγούνται ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού ομίλου και δεν είναι θυγατρικές επιχειρήσεις άλλης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης ή άλλης ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου με έδρα σε άλλη χώρα εντός της ΕΕ προβαίνουν σε αξιολόγηση της δυνατότητάς τους να συμμορφώνονται σε επίπεδο ομίλου, σε συνεχή βάση, τόσο ως προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις όσο και ως προς τις απαιτήσεις σχετικά με τις τεχνικές προβλέψεις της οδηγίας Φερεγγυότητα II, αρχής γενομένης εντός του 2015.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι όμιλοι που βρίσκονται στη διαδικασία προαίτησης για χρήση εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων της οδηγίας Φερεγγυότητα II δύνανται να χρησιμοποιούν το εσωτερικό αυτό υπόδειγμα για τους σκοπούς της αξιολόγησης των εποπτικών κεφαλαιακών απαιτήσεων, υπό την προϋπόθεση ότι διενεργούν την αξιολόγηση λαμβάνοντας υπόψη το ενδεχόμενο απόρριψης της αίτησής της για χρήση εσωτερικού υποδείγματος στο πλαίσιο της οδηγίας Φερεγγυότητα II από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι όμιλοι που δεν βρίσκονται σε διαδικασία προαίτησης για χρήση εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων της οδηγίας Φερεγγυότητα II προβαίνουν σε αξιολόγηση του βαθμού απόκλισης του προφίλ κινδύνου τους από τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας της οδηγίας Φερεγγυότητα II, αρχής γενομένης εντός του 2015.

Για τις ανάγκες των αξιολογήσεων της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής θα παρασχεθούν από την Τράπεζα της Ελλάδος οι σχετικές τεχνικές προδιαγραφές.

3. Ενότητα II: Προοπτική αξιολόγηση κινδύνων

Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Αναλογικότητα

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αναπτύσσουν τις διαδικασίες για την προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων τους, χρησιμοποιώντας κατάλληλες και πρόσφορες μεθόδους ανάλογα με την οργανωτική τους δομή και το σύστημα διαχείρισης κινδύνων που εφαρμόζουν, και λαμβάνουν υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την περιπλοκότητα των κινδύνων που είναι εγγενείς στις εργασίες τους.

Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Ρόλος του διοικητικού συμβουλίου: προσέγγιση από επάνω προς τα κάτω

Το διοικητικό συμβούλιο της κάθε επιχείρησης συμμετέχει ενεργά στην προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων, παρέχοντας καθοδήγηση, συντονίζοντας τον τρόπο διενέργειας της αξιολόγησης και ελέγχοντας τα αποτελέσματά της.

Κατευθυντήρια γραμμή 5 – Τεκμηρίωση

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν πολιτική σχετικά με τον τρόπο διεξαγωγής της προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων και καταγράφουν και διατηρούν σχετικό ιστορικό αρχείο όλων των αξιολογήσεων, και, για κάθε μία αξιολόγηση, συντάσσουν σχετική εσωτερική έκθεση καθώς και αντίστοιχη εποπτική έκθεση.

Κατευθυντήρια γραμμή 6 – Πολιτική σχετικά με την προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)

Η πολιτική της προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο της κάθε επιχείρησης και περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) περιγραφή των διεργασιών και των διαδικασιών που εφαρμόζονται για τη διενέργεια της προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων,
- β) περιγραφή του τρόπου που λαμβάνονται υπόψη στην εν λόγω αξιολόγηση το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, τα εγκεκριμένα

όρια ανοχής των κινδύνων καθώς και οι συνολικές ανάγκες φερεγγυότητας, και

γ) πληροφορίες σχετικά με:

(i) τον τρόπο και τη συχνότητα διενέργειας των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, των αναλύσεων ευαισθησίας και των αντίστροφων προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ή άλλων σχετικών αναλύσεων,

(ii) τα πρότυπα ποιότητας των χρησιμοποιούμενων δεδομένων,

(iii) τη συχνότητα διεξαγωγής της προοπτικής αξιολόγησης και την τεκμηρίωση της καταλληλότητάς της, λαμβανομένων ιδίως υπόψη του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης και της μεταβλητότητας των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας σε σχέση με την κεφαλαιακή της θέση, και

(iv) το χρόνο διεξαγωγής της προοπτικής αξιολόγησης κινδύνων και τις περιστάσεις που καθιστούν αναγκαία τη διενέργειά της πέραν του τακτικού χρονικού προγράμματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Καταγραφή κάθε προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν όλες τις κατάλληλες αποδείξεις και καταγράφουν σε εσωτερικό αρχείο τη σχετική τεκμηρίωση για κάθε προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων τους και τα αποτελέσματα αυτής.

Κατευθυντήρια γραμμή 8 – Εσωτερική έκθεση σχετικά με την προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)

Το διοικητικό συμβούλιο της κάθε ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης εγκρίνει τη διαδικασία και τα αποτελέσματα της κάθε προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων και κοινοποιεί στους αρμόδιους υπαλλήλους της τουλάχιστον τα αποτελέσματα και τα πορίσματά της.

Κατευθυντήρια γραμμή 9 – Εποπτική έκθεση σχετικά με την προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αποστέλλουν στην Τράπεζα της Ελλάδος την εποπτική έκθεση σχετικά με κάθε προοπτική

αξιολόγηση των κινδύνων τους εντός 2 εβδομάδων αφότου το διοικητικό τους συμβούλιο αξιολογήσει και εγκρίνει την αξιολόγηση. Η εποπτική έκθεση περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τα ποιοτικά και ποσοτικά αποτελέσματα της προοπτικής αξιολόγησης και τα συμπεράσματα τα οποία συνάγει η επιχείρηση βάσει αυτών των αποτελεσμάτων,
- β) τις χρησιμοποιούμενες μεθόδους και βασικές παραδοχές, και
- γ) σύγκριση μεταξύ των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας, των ρυθμιστικών κεφαλαιακών απαιτήσεων και των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης.

4. Ενότητα III: Ειδικές πτυχές της διενέργειας της προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)

Κατευθυντήρια γραμμή 10 – Αποτίμηση και αναγνώριση των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν, για την αξιολόγηση των συνολικών τους αναγκών φερεγγυότητας, βάσεις αναγνώρισης και αποτίμησης διαφορετικές από εκείνες που προβλέπονται στην οδηγία Φερεγγυότητα II, μόνον εφόσον η ΕΙΟΡΑ έχει παράσχει τις αντίστοιχες τεχνικές προδιαγραφές. Στις περιπτώσεις αυτές, εξηγούν τον τρόπο με τον οποίο η χρήση αυτών των διαφορετικών βάσεων αναγνώρισης και αποτίμησης επιτρέπει να συνεκτιμώνται ορθότερα το προφίλ κινδύνου, τα εγκεκριμένα όρια ανοχής του κινδύνου και η επιχειρηματική στρατηγική της συγκεκριμένης επιχείρησης, τηρουμένων παράλληλα των απαιτήσεων περί ορθής και συνετής διαχείρισής τους.

Κατευθυντήρια γραμμή 11 – Αξιολόγηση των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αξιολογούν τις συνολικές τους ανάγκες φερεγγυότητας και εν συνεχεία τις εκφράζουν με ποσοτικούς όρους, παρέχοντας συμπληρωματικά και ποιοτική περιγραφή των σημαντικών κινδύνων.

Για την αξιολόγηση του προηγούμενου εδαφίου, η κάθε επιχείρηση υποβάλλει τους αναγνωρισθέντες σημαντικούς κινδύνους σε ένα επαρκώς ευρύ φάσμα ελέγχων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή αναλύσεων

σεναρίων, προκειμένου να διαμορφώσει μια επαρκή βάση για την αξιολόγηση των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 12 – Προοπτική θεώρηση των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας

Η αξιολόγηση των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας διενεργείται σύμφωνα με μια προοπτική θεώρηση, σε μεσοπρόθεσμο ή και μακροπρόθεσμο ορίζοντα, ανάλογα με την περίπτωση.

Κατευθυντήρια γραμμή 13 – Ρυθμιστικές κεφαλαιακές απαιτήσεις

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αναλύουν τη δυνατότητα συμμόρφωσής τους σε συνεχή βάση προς τις ρυθμιστικές κεφαλαιακές απαιτήσεις της οδηγίας Φερεγγυότητα II λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τις πιθανές μελλοντικές σημαντικές μεταβολές στο προφίλ κινδύνου τους,
- β) το ύψος και την ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου του επιχειρηματικού σχεδιασμού, και
- γ) την σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων ανά κατηγορία και πώς αυτή η σύνθεση μπορεί να μεταβληθεί κατόπιν ρευστοποίησης, αποπληρωμής δανείων ή λήξεων κατά την περίοδο του επιχειρηματικού σχεδιασμού τους.

Κατευθυντήρια γραμμή 14 – Τεχνικές προβλέψεις

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μεριμνούν ώστε η αναλογιστική λειτουργία:

- α) να παρέχει στοιχεία σχετικά με τη δυνατότητα συμμόρφωσης των επιχειρήσεων σε συνεχή βάση προς το ύψος των τεχνικών προβλέψεων και
- β) να προσδιορίζει τους κινδύνους που απορρέουν από αυτόν τον υπολογισμό.

Κατευθυντήρια γραμμή 15 – Αποκλίσεις από τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αξιολογούν εάν το προφίλ κινδύνου τους αποκλίνει από τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας της οδηγίας Φερεγγυότητα II, καθώς και κατά πόσον οι αποκλίσεις αυτές είναι σημαντικές.

Ως πρώτο βήμα, η κάθε επιχείρηση μπορεί να διεξάγει ποιοτική ανάλυση και, εφόσον αυτή δείξει ότι η απόκλιση δεν είναι σημαντική, δεν απαιτείται ποσοτική αξιολόγηση.

Κατευθυντήρια γραμμή 16 – Σχέση με τη διαδικασία διαχείρισης της στρατηγικής και το πλαίσιο λήψης αποφάσεων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τους τα αποτελέσματα της προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων και τις αντίστοιχες πληροφορίες που αποκομίζουν μέσω αυτής της διαδικασίας τουλάχιστον στα ακόλουθα:

- α) στο πλαίσιο της διαχείρισης των κεφαλαίων τους,
- β) στον επιχειρηματικό τους προγραμματισμό και στο αντίστοιχο επιχειρηματικό τους σχέδιο
- γ) στην ανάπτυξη και στο σχεδιασμό των προϊόντων τους.

Κατευθυντήρια γραμμή 17 – Συχνότητα

Η προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων διενεργείται τουλάχιστον ετησίως.

5. Ενότητα IV: Ιδιαιτερότητες του ομίλου που λαμβάνονται υπόψη στην προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)

Κατευθυντήρια γραμμή 18 – Πεδίο εφαρμογής της προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων σε επίπεδο ομίλου (με βάση τις αρχές ORSA)

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο σχεδιάζει την προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων σε επίπεδο ομίλου κατά τρόπο ώστε να αποτυπώνει τη δομή και το προφίλ κινδύνου του ομίλου. Η προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων σε επίπεδο ομίλου καλύπτει το σύνολο των οντοτήτων εντός ενός ομίλου. Σε αυτές περιλαμβάνονται ασφαλιστικές, αντασφαλιστικές, μη ασφαλιστικές και μη αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, καθώς και εποπτευόμενες και μη εποπτευόμενες οντότητες, εντός και εκτός ΕΟΧ.

Κατευθυντήρια γραμμή 19 – Υποβολή πληροφοριών στην Τράπεζα της Ελλάδος

Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιτρέψει την υποβολή σε αυτήν ενός μοναδικού ενιαίου εγγράφου προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων για το σύνολο του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 20 – Αξιολόγηση των επιδράσεων των ειδικών κινδύνων του ομίλου στις συνολικές ανάγκες φερεγγυότητας

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο αξιολογεί επαρκώς, στο πλαίσιο της προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων, τις επιπτώσεις όλων των ειδικών κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ο όμιλος καθώς και των αλληλεξαρτήσεών τους στις συνολικές ανάγκες φερεγγυότητας του ομίλου, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του ομίλου και το γεγονός ότι ορισμένοι κίνδυνοι ενδέχεται να κλιμακώνονται σε επίπεδο ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 21- Γενικός κανόνας για την προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο συμπεριλαμβάνει στην καταγραφή της προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων τουλάχιστον περιγραφή του τρόπου με τον οποίο οι ακόλουθοι παράγοντες έχουν

ληφθεί υπόψη για την αξιολόγηση των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας και την αξιολόγηση της συνεχούς συμμόρφωσης προς τις ρυθμιστικές απαιτήσεις:

- α) ο προσδιορισμός των πηγών ιδίων κεφαλαίων εντός του ομίλου και εάν υπάρχει ανάγκη για επιπρόσθετα ίδια κεφάλαια,
- β) η αξιολόγηση της διαθεσιμότητας, μεταβιβασιμότητας ή χρηματοδότησης των ιδίων κεφαλαίων,
- γ) τυχόν προγραμματιζόμενη μεταφορά ιδίων κεφαλαίων εντός του ομίλου, η οποία θα μπορούσε να έχει σημαντικές επιδράσεις σε οποιαδήποτε επιχείρηση του ομίλου, καθώς και οι συνέπειες αυτής,
- δ) η ευθυγράμμιση των επιμέρους στρατηγικών προς τις στρατηγικές που αναπτύσσονται σε επίπεδο ομίλου, και
- ε) ειδικοί κίνδυνοι στους οποίους θα μπορούσε να εκτεθεί ο όμιλος.

Κατευθυντήρια γραμμή 22 – Ειδικές απαιτήσεις για το ενιαίο έγγραφο προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA)

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο, κατά την αίτησή της για την υποβολή ενιαίου εγγράφου προοπτικής αξιολόγησης των κινδύνων του ομίλου, εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο καλύπτονται οι θυγατρικές, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο τα διοικητικά συμβούλια των θυγατρικών συμμετέχουν στη διαδικασία αξιολόγησης και έγκρισης των αποτελεσμάτων της.

Κατευθυντήρια γραμμή 23 – Επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν εσωτερικό υπόδειγμα

Σε περίπτωση ομίλου που βρίσκεται σε διαδικασία προαίτησης εσωτερικού υποδείγματος, η επιχείρηση που είναι αρμόδια για όμιλο αναφέρει στην προοπτική αξιολόγηση των κινδύνων σε επίπεδο ομίλου ποιες οντότητες του ομίλου δεν χρησιμοποιούν εσωτερικό υπόδειγμα για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών τους απαιτήσεων και εξηγεί τους λόγους για τους οποίους συμβαίνει αυτό.

Κατευθυντήρια γραμμή 24 – Συμπερίληψη συνδεδεμένων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων τρίτων χωρών

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο αξιολογεί, στο πλαίσιο της αξιολόγησης των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας του ομίλου, τους κινδύνους από δραστηριότητες σε τρίτες χώρες με τρόπο συνεπή προς αυτόν με τον οποίο αξιολογεί τους κινδύνους από δραστηριότητες εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην αξιολόγηση της μεταβιβασιμότητας και της χρηματοδότησης των κεφαλαίων.